

INTERLOCUTIO.

259

Si quid est vultibus vestris, Auditores, inclutis in
universum nominibus compellandi, divinare mihi liceat,
quod applausui propiores notasse mihi videor, quam in-
dignationi, primam illam de Pace Bello preferenda
sententiam, quam procul dubio bene percepistis omnes,
fideliter hausistis singuli, per omnia reprobendam san-
existimatis. Fortasse autem aliqui Vestrum ideo non
refragabuntur: quia bellum, quod in expertis tantum
dulce est, tot enormissimis flagitiis ac sceleribus for-
dum senserunt dolueruntque vehementissimè, quod bene-
ficia nunc à pace sperant, majorem indies isthinc ex-
pectant. Assensum alii præbebunt faciliorem: quia
plerique Vestrum pacem potius, quam bellum instituti
sunt convenire agnoscunt. Quid? Nonne Vos Rectores
ac Praesides Republicæ ea frequentius consilia in curiis,
in aliis vestris promittis: quæ, postquam Vobis adju-
ribus restituta est, tranquillitati stabilicndæ, et ad poste-
ritatem propagandæ apta sunt et comparata? Non-
ne Vos, sacrorum Antistites, ex publico suggestu quo-
tidianus pro pace intercessores agitis: ne tam gramine
mortalibus concessum munus celesti nobis ira denuo
eripiatur? Neque et Vos, utriusque Juris periti, alia vo-
ta animis vestris volutis ac revolvitis, quam quibus
et publicæ rei et Vestræ Professioni congrua quies ex-
putatur. Multo minus Vos, medendi Artifices, aliam vi-
tæ fortunam majori odio habetis, quam quæ vitam
per se brevem, multis sæpè millibus uno in prælio ca-
dentibus, frustrato longæ artis auxilio, adhuc breviorum
reddit. Vos denique, quotquot bonarum artium præsti-
ter ac cultores estis, et, vix ubique revocatus, serio amatir,
fortiora adhuc, quam Vulcanus olim, retia fabricare,
vultis ac precibus jam tentabitis, ne ad pristinas gradi-
vur ille Pater furias regrediatur. Eho verò, quam tur-
pe nefas est, iudicium de pace præcipitare, eamque bello
prius quam illius quæ causa acta fuerit, protinus præha-
bere: pax etiam si valde optabilis sit nostris rebus exi-
miè conducat. Neque ergo illum jam antea in consulta-
tionis Sævis societatem adscitum desere puto: qui das